

رتبه ایران در میان کشورهای جهان در شاخص «رفاه» منتشر شد

شاخص رفاه لگاتوم می تواند مانند چراغ راهنمایی برای سیاست گذاران عمل کند و با توجه به نمره و رتبه کشور در هر شاخصی فرعی، سیاست گذاران می توانند نقاط ضعف و قوت کشورشان را شناسایی کنند و نشان دهند در کجا بهبود متغیرهای سیاستی می تواند منجر به حصول بیشترین فواید به صورت افزایش ثروت و رفاه شود.

رفاه و کامیابی از جمله مسائلی است که همه جوامع در مسیر توسعه با آن برخورد می کنند. در جهان امروز رفاه بخشی از زندگی و فرهنگ انسانی تلقی می شود که با تمام ارکان زندگی بشر گره خورده است و یکی از برنامه های عمده دولت ها را برای تامین بهزیستی و سعادت انسان ها تشکیل می دهد.

به گزارش «تابناک»؛ موسسه پژوهشی لگاتوم (Legatum)، از سال ۲۰۰۹ میلادی تاکنون، برای ارزیابی و مقایسه میزان رفاه کشورها، با تنظیم شاخص ترکیبی رفاه که بر اساس فاکتورهای گوناگونی نظیر ثروت، رشد اقتصادی، و کیفیت زندگی تنظیم می شود سالانه در سطحی جهانی به رتبه بندی ۱۴۲ کشور (دربزرگترین ۹۶ درصد از جمعیت کره زمین) می پردازد.

این مؤسسه که مرکز آن در لندن واقع شده است، هر ساله شاخص رفاه کشورهای جهان را منتشر می کند؛ در شاخص رفاه جهانی سال ۲۰۱۴ که این هفته از سوی این مؤسسه منتشر شد؛ ایران در میان ۱۴۲ کشور در رتبه ۱۰۷ قرار دارد.

این مؤسسه کشورها را در ۸ شاخص اقتصاد، کارآفرینی و فرصت، حکومت، آموزش، بهداشت امنیت و آسایش، آزادی های شخصی و سرمایه اجتماعی مورد جمع بندی قرار داده است که بر این اساس امسال نروژ برای ششمین سال پیاپی رتبه اول جهان و جمهوری آفریقای مرکزی در آخرین رتبه قرار گرفته است.

OVERALL PROSPERITY RANK	COUNTRY	ECONOMY	ENTREPRENEURSHIP & OPPORTUNITY	GOVERNANCE	EDUCATION	HEALTH	SAFETY & SECURITY	PERSONAL FREEDOM	SOCIAL CAPITAL
1	Norway	3	7	7	5	5	6	2	1
2	Switzerland	1	3	1	21	3	11	12	9
3	New Zealand	15	18	2	7	20	10	1	2
4	Denmark	18	2	3	3	13	8	9	3
140	Congo (DR)	121	141	142	136	138	142	125	55
141	Chad	124	140	141	142	140	138	129	113
142	Central African Republic	127	142	128	141	141	135	94	141

در رتبه بندی ۱۴۲ کشور جهان در شاخص رفاه، ۳۰ کشور در رده عالی، ۴۱ کشور در رده بالای متوسط، ۴۱ کشور در رده پایین تر از متوسط و ۳۰ کشور نیز در رده پایین قرار گرفته اند.

مؤسسه لگاتوم از چهار سال گذشته فهرست شاخص رفاه را برای ۱۱۰ کشور جهان تهیه می کرد که ایران در این فهرست ها در سال ۲۰۱۲ در رتبه ۱۰۲ قرار داشت؛ این در حالی است که در سال ۲۰۱۰ در رتبه ۹۲ و ۲۰۱۱ در رده ۹۷ و در سال ۲۰۱۳ در رتبه ۱۰۱ قرار گرفته بود.

COUNTRY	COUNTRY RANK					
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Algeria	91	79	88	100	99	97
Ghana	89	90	78	87	100	98
Rwanda	105	98	98	111	105	99
Venezuela	76	75	73	80	78	100
Lebanon	90	84	82	85	98	101
India	78	88	91	101	106	102
Burkina Faso	/	/	/	112	112	103
Bangladesh	95	96	95	103	103	104
Honduras	79	85	87	96	96	105
Senegal	92	94	92	118	104	106
Iran	93	92	97	102	101	107

این نمرات برگرفته از میانگین امتیازات آن در زمینه‌های اقتصادی، شیوه اداره جامعه، کارآفرینی، آموزش، بهداشت، امنیت و آسایش، آزادی فردی و سرمایه اجتماعی است.

ایران در گزارش سال ۲۰۱۴ در شاخص اقتصاد رتبه ۱۱۴، در شاخص کارآفرینی و فرصت رتبه ۹۳، در شاخص شیوه حکمرانی ۱۲۰، در شاخص آموزش رتبه ۵۷، در شاخص بهداشت رتبه ۶۷، در شاخص امنیت و آسایش رتبه ۱۲۶، در شاخص آزادی‌های فردی رتبه ۱۲۸ و در شاخص سرمایه اجتماعی رتبه ۱۱۱ را به دست آورده است.

همچنین در تابستان سال جاری موسسه اقتصاد و صلح در گزارشی تازه از «شاخص صلح جهانی» در سال ۲۰۱۴ فهرستی از ۱۶۲ کشور بر اساس این شاخص منتشر کرد که در این فهرست ایران در جایگاه ۱۳۱ قرار داشت. بر اساس این گزارش، کشورهای ایسلند، دانمارک و اتریش به ترتیب صلح‌آمیزترین کشورها هستند و در میان کشورهای آسیایی که میزان صلح و آرامش در آنها در پایین‌ترین حد بوده، نام سوریه (رتبه ۱۶۲)، افغانستان (۱۶۱) و عراق (۱۵۹) به چشم می‌خورد.

به طور کلی، نتایج نشان می‌دهد که سطح کلی رفاه جهانی نسبت به سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است و از سال ۲۰۱۳ برای اولین بار تمامی زیرشاخص‌ها افزایش داشته‌اند، هرچند که افزایش آن‌ها متفاوت بوده است. از بسیاری جهات، این تفاوت‌ها نمایانگر رویدادهایی است که در جهان اتفاق افتاده است. زیرشاخص امنیت و آسایش و حکمروایی کمترین افزایش را داشته‌اند که تاحدی به دلیل ناآرامی‌های خاورمیانه و متأثر شدن سیاستمداران از بحران مالی و رکودهای متعاقب است.

علاوه بر آن، با توجه به مشکلات اقتصادی پس از بحران مالی، طی شش سال گذشته زیرشاخص اقتصاد رشد چندانی نداشته است. اما در حوزه آموزش، بهداشت، و کارآفرینی به وضوح پیشرفت وجود داشته است؛ که میزان افزایش این سه زیرشاخص در کشورهای کم - درآمد نسبت به کشورهای پردرآمد بیشتر بوده است.

در واقع شاخص رفاه لگاتوم می‌تواند مانند چراغ راهنمایی برای سیاست‌گذاران عمل کند و با توجه به نمره و رتبه کشور در هر شاخصی فرعی، سیاست‌گذاران می‌توانند نقاط ضعف و قوت کشورشان را شناسایی کنند و نشان دهند در کجا بهبود متغیرهای سیاستی می‌تواند منجر به حصول بیشترین فواید به صورت افزایش ثروت و رفاه شود.

مثلاً با توجه به رتبه ایران در شاخص فرعی کارآفرینی، به دلیل وجود قوانین محدود کننده کسب و کار ، فضای کارآفرینی ضعیف است و بهبود این متغیر می تواند منجر به افزایش سطوح درآمدی برای شهروندان شود؛ چرا که کیفیت مقررات با سطوح بالاتر تولید ناخالص داخلی سرانه و رضایت از زندگی، همبستگی مثبت دارد و اگر ایران محیط قانونی کسب و کارش را بهبود ببخشد می تواند در شاخص کلی رفاه مرتبه خود را بسیار بهبود ببخشد.